

14.10.2020.

Poslovni broj: St-168/2014

Trgovački sud u Splitu
21000 Split

Stečajni dužnik: ADRIATIC d.d. u stečaju, Obala kneza Branimira
8, Split, OIB 31076464103

Vjerovnik stečajne mase: MADIRAZZA & PARTNERI, odvjetničko društvo
d.o.o., Masarykova 21, Zagreb, OIB 37462847637

Ž A L B A

vjerovnika stečajne mase

trostruko

I. U predmetu pod gore navedenim brojem vjerovnik stečajne mase MADIRAZZA & PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o. (u nastavku: Madirazza & partneri), koji ima tražbine temeljem izvršenih pravnih usluga koje su navedene u obračunu troškova stečajnog upravitelja Ante Gabelice objavljenom na e-oglasnoj ploči dana 16.03.2020. godine, podnosi žalbu protiv rješenja naslovnog suda od 29.09.2020 godine kojim se, između ostalog, odlučuje o namirenju troškova unovčenja i rezervacija te se nalaže Financijskog agenciji isplata određenih iznosa s računa na koji je uplaćena jamčevina (identifikator nadmetanja 16252).

Vjerovnik stečajne mase podnosi žalbu zbog bitne povrede postupovnih odredbi, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

a) Aktivna legitimacija vjerovnika stečajne mase

II. Vjerovnik stečajne mase prvenstveno ističe kako je aktivno legitimiran na podnošenje ove žalbe jer se pobijanim rješenjem između ostalog odlučuje i o namirenju obveza stečajne mase, odnosno o namirenju tražbina vjerovnika stečajne mase, među kojima su i Madirazza & partneri, iz sredstava s računa na koji je uplaćena jamčevina.

Vjerovnik stečajne mase navodi kako mu je pobijanim rješenjem nezakonito osporeno i uskraćeno pravo na namirenje tražbina za pravne usluge koje je nesporno izvršio prema stečajnom dužniku i koje predstavljaju dio obveza stečajne mase.

Vjerovnik stečajne mase nadalje ističe kako je svoje pravno shvaćanje u vezi namirenja predmetnih troškova i odlučivanja o raspodjeli sredstava od unovčenja nekretnina stečajnog dužnika već iznio svojim podneskom od 29.04.2020. (objavljen na e-Oglasnoj ploči 30.04.2020.), no isto sud nije uzeo u obzir.

Vjerovnik stečajne mase nadalje navodi kako je navedeno rješenje očito nezakonito u dijelu gdje sud nalaže raspolaganje novčanim sredstvima koja čine stečajnu masu na način da značajan dio obveza stečajne mase ostaje nenamiren, čime dovodi praktički do „stečaja stečajne mase“ suprotno mjerodavnim odredbama Stečajnog zakona.

S obzirom da takvo rješenje zadire u prava vjerovnika stečajne mase na način da sud stečajnom dužniku onemogućuje da namiri obveze stečajne mase, čime povrjeđuje prava vjerovnika stečajne mase jer njihove tražbine ostaju nenamirene, a isti nemaju drugi način ostvarenja svojih prava, vjerovnik stečajne mase ima pravo podnijeti ovu žalbu radi zaštite svoje tražbine i pravnog interesa.

b) Bitna povreda postupovnih odredbi stečajnog prava

III. Vjerovnik stečajne mase nadalje ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno postupio i počinio bitnu povredu postupovnih odredbi stečajnog postupka kad je uzeo u obzir „osporavanje obveza stečajne mase“ od strane stečajnog i razlučnog vjerovnika.

Predmet stečajnog postupka je istovremeno i razmjerno namirenje tražbina vjerovnika nastalih do trenutka otvaranja stečajnog postupka (stečajni, razlučni i izlučni vjerovnici). O njihovom namirenju odlučuje se temeljem kogentnih odredbi Stečajnog zakona (prema isplatnim redovima odnosno pravu na odvojeno namirenje). Stečajni vjerovnici mogu na skupštini vjerovnika primjerice izglasati stečajni plan i time izmijeniti pravila o namirenju sukladno zakonskim odredbama, mogu osporiti pojedine tražbine i na druge dopuštene načine utjecati na međusobno namirenje.

No, stečajni postupak nije postupak u kojem stečajni i razlučni vjerovnici odlučuju o namirenju *obveza stečajne mase*, odnosno obveza koje su nastale radnjom stečajnog upravitelja kao zakonskog zastupnika stečajnog dužnika *nakon* otvaranja stečajnog postupka.

Vjerovnik stečajne mase upućuje na članak 154. SZ:

„(1) Iz stečajne mase najprije se namiruju troškovi stečajnoga postupka i ostale obveze stečajne mase.

(2) Obveze stečajne mase iz stavka 1. ovoga članka stečajni upravitelj namirit će redom kojim one dospijevaju.“

Dakle, postoje dva bitno različita režima za tražbine nastale: (a) prije otvaranja stečajnog postupka i (b) nakon otvaranja stečajnog postupka. Tražbine nastale prije otvaranja jesu predmet utvrđivanja i namirenja u stečajnom postupku, razmjerno svom isplatnom redu, iznosu i sredstvima u stečajnoj masi.

Tražbine nastale nakon otvaranja su tražbine podvrgnute općem režimu obveznog prava, odnosno slobodno se ugovaraju (od strane stečajnog upravitelja kao zakonskog zastupnika stečajnog dužnika) i slobodno se ispunjavaju, bez razmjernog ili bilo kakvog drugog umanjenja.

Obveza je stečajnog upravitelja (svakog od njih, ako ih se više promijeni tijekom postupka) temeljem čl. 157. SZ voditi računa o isplati obveza stečajne mase odnosno izdvajanju sredstava za namirenje predvidivih troškova stečajne mase, a ako smatra da nema dostatnih sredstava za namirenje istih, podnijeti prijavu stečajnom sudu o nedostatnosti stečajne mase temeljem članka 294. SZ.

U tom smislu vjerovnik stečajne mase ističe primjerice odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7100/08 od 01.04.2009., u kojoj se navodi da se „...vjerovnici stečajne mase namiruju razmjerno samo u slučaju da stečajni upravitelj prijavi nedostatnost stečajne mase (arg. iz čl. 205. SZ-a u vezi s čl. 206. SZ-a). Zbog navedenog, sve dok stečajni upravitelj ne prijavi nedostatnost stečajne mase, vjerovnicima stečajne mase pripada pravo na (pojedinačno) prisilno namirenje u ovršnom postupku.“

Dakle, u prava ili ovlaštenja stečajnih i razlučnih vjerovnika ne pripada nikakvo osporavanje niti odlučivanje o osnovanosti troškova i obveza stečajne mase. Stečajni i razlučni vjerovnici imaju pravo osporavanja i odlučivanja (u mjeri propisanoj zakonom) u odnosu na tražbine nastale prije otvaranja stečajnog postupka, u čijem namirenju će i sami sudjelovati.

Stečajni i razlučni vjerovnici ne mogu svojim dispozicijama utjecati na valjano zasnovane obveze i troškove stečajne mase, koji će se namirivati temeljem čl. 154. Stečajnog zakona, iz stečajne mase redovito kako dospijevaju, a ne istovremeno i razmjerno na kraju stečajnog postupka, kao što se namiruju tražbine nastale prije otvaranja stečajnog postupka.

Dakle, vjerovnik stečajne mase ističe kako je procesno pogrešno da stečajni sud raspravlja o „osporavanju troškova (obveza) stečajne mase“ učinjenom od strane stečajnog i razlučnog vjerovnika, kad se ne radi o pitanju o kojem sud raspravlja niti u kojem uzima u obzir stavove i dispozicije stečajnih dužnika.

Jedine osobe koje su ovlaštene da pojedine troškove (obveze) stečajne mase ospore su (a) stečajni upravitelj kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika, pri čemu to čini po općim propisima obveznog prava koji navode razloge za eventualnu nevaljanost obveza, te (b) stečajni sud kroz funkciju nadzora zakonitosti rada stečajnog upravitelja.

Ako je stečajni upravitelj izjavio da su određene obveze stečajne mase valjano zasnovane (bilo od strane ranijeg, bilo od strane aktualnog stečajnog upravitelja) i da su vjerovnici stečajne mase valjano ispunili

protučinidbe u korist stečajnog dužnika, a sud smatra da je takva izjava u okviru zakonskih dužnosti stečajnog upravitelja, te obveze se moraju ispuniti u cijelosti po dospijeću, a najkasnije pri diobi stečajne mase.

Pritom je irelevantno što o svrsishodnosti nastanka tih obveza smatra pojedini stečajni i razlučni vjerovnik, za kojeg bi bilo neosnovano predmnijevati da će biti objektivan, jer ima ekonomski interes umanjeti (prioritetne) obveze stečajne mase, kako bi ostalo više sredstava za namirenje tražbina nastalih prije otvaranja stečajnog postupka.

Stoga vjerovnik stečajne mase smatra da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu postupovnih odredaba stečajnog postupka kad je uzeo u obzir i uvažio očitovanje odnosno „osporavanje“ troškova (obveza) stečajne mase od strane stečajnog i razlučnog vjerovnika i na tome zasnovao svoju odluku.

c) Pogrešno utvrđeno činjenično stanje

IV. Vjerovnik stečajne mase smatra kako je sud u pobijanom rješenju pogrešno utvrdio činjenično stanje vezano za klasifikaciju obveza stečajne mase, odnosno podjelu na izravne i neizravne troškove.

U obrazloženju pobijanog rješenja, stranica 3, navodi se tražbina vjerovnika stečajne mase, iskazana u obračunu troškova stečajnog upravitelja u korist vjerovnika stečajne mase Madirazza & partneri sukladno računu 256-01-2020 za zastupanje i specifikaciji troškova za pružene usluge zastupanja stečajnog dužnika u parničnim postupcima, u iznosu od 616.619,56 kuna, kao i prema računu 364-01-01 za izradu pravnog mišljenja po nalogu stečajnog dužnika u iznosu od 62.500,00 kuna.

Vjerovnik stečajne mase ističe kako je račun 364-01-01 izdan za pravno mišljenje sastavljeno po nalogu stečajnog dužnika na temu mogućnosti pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, i to pravnih poslova kojima su zasnovana založna prava upravo na nekretninama koje su predmet unovčenja i za koje je plaćena konkretna jamčevina o čijoj se raspodjeli odlučuje pobijanim rješenjem.

U stečajnom spisu nalazi se predmetno pravno mišljenje od 22.10.2016. godine kao i njegova dopuna od 10.01.2017. godine kojima se, između ostalog, razmatra pravo vlasništva stečajnog dužnika na čest. zem. 1032/4 k.o Split, 10232/4 k.o. Split, hotel, trafostanica, parking, dvor, stepenice, ukupne površine 9077 m², upisana u zk. ul. 14224 k.o. Split, čest. zem. 8270/1 k.o. Split, dvor, površine 2545 m², upisana u zk. ul. 21499 k.o. Split i čest. zem. 8270/3 k.o. Split, dvor, površine 2 m², upisana u zk. ul. 18682 k.o. Split (navedene čestice su upravo one iz čije prodaje proizlaze sredstva o čijoj se raspodjeli odlučuje pobijanim rješenjem).

Pravnim mišljenjem se zatim detaljno analiziraju upisana založna prava na tim česticama, kao i pravni poslovi kojima su ta založna prava zasnovana, nakon čega pravno mišljenje daje pregled relevantnih odredbi Stečajnog zakona te mogućnosti pobijanja pojedinih pravnih poslova, sve s ciljem umanjenja (pobojnih) obveza koje terete navedene nekretnine kao gotovo jedinu imovinu stečajnog dužnika.

Također, sporovi koji su vođeni radi osporavanja tražbina pojedinih stečajnih vjerovnika, konkretno KERUM d.o.o., Anka Kerum, SAPOR d.o.o., Town d.o.o. i GILAN d.o.o. također su vođeni s ciljem da se neosnovane tražbine uspješno ospore i omogući potpunije i zakonito namirenje stečajnih vjerovnika iz upravo tih nekretnina.

Stoga je, prema mišljenju vjerovnika stečajne mase, pogrešno smatrati kako navedene obveze stečajne mase, odnosno troškovi, nisu ni u kakvoj vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina. Nesporno je da je navedeno pravno mišljenje dano upravo u odnosu na te nekretnine i založna prava upisana na istima (što utječe na iznose i redoslijed namirenja tražbina iz sredstava dobivenih unovčenjem navedenih nekretnina), a da su navedeni postupci vođeni također s ciljem da sredstva dobivena unovčenjem budu drugačije raspoređena, odnosno da se nakon pravomoćnih odluka na odgovarajući način izmijeni tablica utvrđenih tražbina u stečajnom postupku.

Ako bi se išao utvrđivati „stupanj povezanosti“ odnosno veza pojedinih troškova (obveza stečajne mase) s unovčenjem, vjerovnik stečajne mase ističe kako se ne može smatrati da su njegove tražbine potpuno nepovezane s unovčenjem odnosno namirenjem koje proizlazi iz unovčenja predmetnih nekretnina, pogotovo u usporedbi s nekim drugim neizravnim troškovima kao što su radni sporovi vođeni u ime stečajnog dužnika.

Vjerovnik stečajne mase smatra netočnim i bespredmetnim izlaganje stečajnog upravitelja na ročištu od 17.10.2020. godine u kojem je tvrdio da je okolnost dokazivanja „makar i neizravne veze“ između konkretnih troškova na onom tko je te troškove i prouzročio, odnosno prethodnom stečajnom upravitelju.

Prema Stečajnom zakonu, stečajni upravitelj je zakonski zastupnik stečajnog dužnika, a stečajni sud nadzire rad stečajnog upravitelja. Radnje stečajnog upravitelja (tko god on bio u određenom trenutku) obvezuju stečajnog dužnika prema trećima, i valjanost te obveze ne mijenja se eventualnom kasnijom promjenom osobe stečajnog upravitelja.

Stečajni upravitelj ne može paušalno osporiti valjanost (ili izravnost) pojedinih troškova (obveza stečajne mase) samo na temelju činjenice da je iste svojom radnjom zasnovao prethodni stečajni upravitelj.

Zaključno, vjerovnik stečajne mase smatra da njegove tražbine prema stečajnoj masi predstavljaju dio neizravnih troškova unovčenja jer su povezani s vođenjem stečajnog postupka (koji se u bitnom sastojao upravo od prodaje predmetnih nekretnina kao jedine značajne imovine u stečajnoj masi), a povezani su i s unovčenjem predmetnih nekretnina jer je stečajni dužnik angažirao vjerovnika stečajne mase upravo radi analize založnih prava na tim nekretninama i vođenja postupaka osporavanja pojedinih tražbina (s konačnim ciljem svrsishodnog unovčenja stečajne mase i namirenja tražbina stečajnih vjerovnika).

d) Pogrešna primjena materijalnog prava

V. Vjerovnik stečajne mase Madirazza & partneri nadalje se očituje na stav suda iz pobijanog rješenja da dio obveza stečajne mase u konkretnom slučaju

ne treba biti namiren iz sredstava dobivenih unovčenjem predmetnih nekretnina jer nisu dio izravnih troškova unovčenja, nego su dio općih troškova stečajne mase.

Čak i da drugostupanjski sud ne prihvati navode vjerovnika stečajne mase, pod točkom IV. iznad, da postoji neizravna povezanost tih troškova (obveza stečajne mase) s unovčenjem predmetnih nekretnina, vjerovnik stečajne mase smatra da su, temeljem kogentnih odredbi zakona i relevantne sudske prakse, i svi opći troškovi stečajne mase trebali biti razmjerno namireni iz sredstava dobivenih unovčenjem predmetnih nekretnina.

Članak 156. SZ definira ostale obveze stečajne mase, u koje izrijeком pripadaju obveze iz dvostrano obveznih ugovora ako se njihovo ispunjenje traži sa stečajnu masu ili mora slijediti nakon otvaranja stečajnog postupka.

Sukladno čl. 157. SZ, stečajni upravitelj dužan je tijekom cijelog postupka voditi računa da se iz stečajne mase osiguraju sredstva za pokriće predvidivih obveza stečajne mase. Tako proizlazi npr. i iz odluke VTS poslovni broj PŽ-4817/2019.

Pravno shvaćanje VTS-a usvojeno na općoj sjednici 19.06.2008. u bitnom glasi: „Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz članka 164. Stečajnog zakona.“ (čl. 170./2 SZ 96)

Dakle, prema stajalištu VTS-a i sudske prakse troškovi izravno povezani s unovčenjem pojedinog predmeta stečajne mase namiruju se iz kupoprodajne cijene tog predmeta u cijelosti, a neizravni troškovi (opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase) namiruju se *razmjerno vrijednosti unovčene stvari u odnosu na ukupnu stečajnu masu.*

Pojam „izravni i neizravni troškovi“ ima svoj puni smisao razgraničenja samo kad postoji više predmeta stečajne mase, a ne kad sredstva od unovčenja predmetnih nekretnina predstavljaju jedinu stečajnu masu, odnosno ostatak iste je zanemariv.

Vjerovnik stečajne mase ističe kako je jasno da u nekom drugom slučaju, kad primjerice postoji više podjednako vrijednih predmeta u stečajnoj masi, ne bi bilo zakonito ni ispravno od sredstava dobivenih unovčenjem jednog predmeta namiriti sve „neizravne troškove“ odnosno opće obveze stečajne mase (na štetu npr. jednog razlučnog vjerovnika), a ostale predmete teretiti samo izravnim troškovima unovčenja. U tom slučaju bi bilo bitno odrediti koji su izravni troškovi koji se snose u cijelosti, a što neizravni troškovi, te omjer u kojem se oni snose za svako pojedino unovčenje.

No, u konkretnom predmetu gdje sredstva od unovčenja čine zanemarivo manje od 100% stečajne mase, svi troškovi i ostale obveze stečajne mase moraju se namiriti u cijelosti.

Sudska praksa i pravna doktrina ispravno tumače da su ostale obveze stečajne mase nastale upravo u korist stečajne mase odnosno radi njenog očuvanja ili uvećanja. Primjerice (iz drugih stečajnih postupaka), prilikom unovčenja jedine imovine koja čini stečajnu masu namirivani su: plaće radnika zaposlenih nakon otvaranja stečajnog postupka, ugovori s računovodstvenim servisom, bankovne naknade za vođenje računa stečajnog dužnika, putni nalozi stečajnog upravitelja, rješenja za sudske pristojbe upravnog suda, poštanski troškovi, računi za cestarinu, račun za izradu pečata stečajnog dužnika, režijski troškovi, troškovi arhiviranja itd.

Prvostupanjski sud je u pobijanom rješenju ispravno utvrdio kako unovčene nekretnine predstavljaju 99,95% razmjerne vrijednosti stečajne mase, tako da neizravni troškovi upravo u tom omjeru terete unovčenje tih nekretnina.

Logično je i zakonito da se od sredstava dobivenih od unovčenja predmeta koji čine 99,95% vrijednosti stečajne mase izdvoji razmjerni iznos za pokriće 99,95% obveza stečajne mase (neizravnih troškova odnosno općih obveza).

No, prvostupanjski sud čini pogrešnu primjenu materijalnog prava kad unatoč takvom prethodnom utvrđenju za namirenje uvjetuje da i neizravni troškovi, odnosno opće obveze stečajne mase, moraju biti povezani s unovčenjem predmetnih nekretnina, te da isti ne mogu predstavljati sve moguće troškove stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase.

Navedeni stav pogrešan je iz više razloga. Prvenstveno, opći troškovi stečajne mase, odnosno sve obveze stečajne mase, moraju se namiriti u punom iznosu, kao prioritete, zajedno s troškovima stečajnog postupka (čl. 154. SZ, NN 71/15 i 104/17). U tom smislu vjerovnik stečajne mase ističe primjerice odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6172/01 od 16.04.2002., PŽ-1964/03 od 16.09.2003. i PŽ-2555/2015 od 20.05.2015. godine.

Prvostupanjski se sud u obrazloženju ispravno poziva na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1979/2020 od 06.07.2020. ali ga pogrešno tumači u prilog svom stajalištu, iako relevantni dio obrazloženja tog rješenja glasi: „...pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je u ovom trenutku nekretnina koja je prodana bila jedina imovina, odnosno samo ta nekretnina predstavljala stečajnu masu u ovom trenutku i u tom smislu je pravilno sud ocijenio da je iz dobivene kupovnine potrebno naknaditi sve troškove unovčenja, bilo one koji direktno terete nekretninu koja je predmet prodaje, bilo one indirektno koji su ostvareni u okviru stečajnog postupka radi vođenja toga postupka.“

Nadalje, prvostupanjski sud se u obrazloženju poziva i na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4817/2019 od 03.09.2019. tumačeći ga u prilog svom stajalištu. No, navedeno rješenje doneseno je u predmetu gdje unovčene nekretnine predstavljaju manji dio ukupne stečajne mase (suprotno od ovog predmeta gdje predstavljaju praktički 100% iste), pa tamo preostaje ostala stečajna masa iz koje se mogu namirivati neizravni troškovi, što ovdje nije slučaj.

e) Zaključne napomene

VI. Stečajni zakon ne priznaje rješenje koje je primijenio prvostupanjski sud u pobijanom rješenju, a to je da bi se iz kupovnine (odnosno jamčevine) za unovčene nekretnine namirili samo izravni i dio neizravnih troškova stečajne mase, a ostali bi ostali nenamireni.

Po toj logici, razlučni vjerovnici, iako predmeti razlučnog prava čine gotovo cjelokupnu vrijednost stečajne mase, izbjegli bi razmjeno snošenje obveza stečajne mase, pa je ishod toga da u stečajnoj masi ne ostaje dovoljno sredstava za namirenje drugih neizravnih troškova jer stečajni dužnik nema druge imovine. Na taj način bi došlo do svojevrsne „prezaduženosti“ stečajne mase odnosno „stečaja stečajne mase“, što je protivno prisilnim odredbama Stečajnog zakona.

S obzirom da su opći troškovi (obveze) stečajne mase nužno nastali tijekom trajanja stečaja i učinjeni su da bi se stečaj uopće mogao provesti i da bi se stečajnom masom upravljalo, odnosno da bi se ona očuvala, zaštitila, povećala i/ili konačno unovčila, ispravno je da se ti troškovi (odnosno obveze stečajne mase) namiruju iz sredstava dobivenih unovčenjem predmeta stečajne mase.

Konačno, stečajni i razlučni vjerovnik nije ovlašten birati koji troškovi će biti namireni iz kupovnine odnosno jamčevine, jer o obračunu troškova i namirenju obveza stečajne mase brine stečajni upravitelj, a obračun kontrolira sud. Kao što je gore navedeno, obveze stečajne mase imaju prioritet i ne može se dogoditi da ostanu nenamirene.

U prilog pravnom shvaćanju vjerovnika stečajne mase govori i sljedeći primjer: vjerovnici stečajne mase ovlašteni su pokrenuti postupak prisilne naplate (ovrhe) protiv stečajnog dužnika koji ne namiri njihovu tražbinu prema stečajnoj masi.

Dakle, da je vjerovnik stečajne mase pokrenuo ovršni postupak, ishodio pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi i zatražio izravnu naplatu protiv stečajnog dužnika putem Financijske agencije prije donošenja pobijanog rješenja, njegova tražbina bila bi u cijelosti namirena, odnosno Financijska agencija bi zaplijenila i prenijela odgovarajući (cjelokupni) iznos sa računa stečajnog dužnika. Pritom se ni stečajni upravitelj, razlučni vjerovnici niti stečajni sud ne bi mogli protiviti takvoj ovrsi niti odlučivati o svrhovitosti nastanka te obveze.

Dakle, vjerovnici stečajne mase (općih obveza stečajne mase) koji bi odmah po dospijeću svojih tražbina pokretali ovrhu bili bi izvjesno namireni u potpunosti, a vjerovnici stečajne mase (općih obveza stečajne mase) koji bi čekali razdiobu sredstava dobivenih unovčenjem ovisili bi za namirenje o dispozicijama stečajnih i razlučnih vjerovnika i njihovom eventualnom osporavanju, kao i diskrecijskoj ocjeni stečajnog suda, što je suprotno načelu ravnopravnosti pred zakonom i pravne sigurnosti.

Također, učinci prihvatanja stajališta da vjerovnici stečajne mase ne znaju hoće li njihove valjano zasnovane tražbine biti namirene iz stečajne mase ili će u „stečaju stečajne mase“ izgubiti svoja potraživanja, dovelo bi do

paralize rada svih stečajnih dužnika koji moraju nastaviti poslovanje nakon otvaranja stečajnog postupka.

Teško je zamisliti da bi banke, računovodstveni servisi, pružatelji režijskih usluga, odvjetnici i slični subjekti bili spremni poslovati sa stečajnim dužnikom uz ogroman rizik i neizvjesnost hoće li njihova potraživanja biti namirena, ili će odlukom suda (a suprotno Stečajnom zakonu) biti „degradirana“ čak i niže od tražbina stečajnih vjerovnika.

Po mišljenju stečajnog vjerovnika, jedini ispravan način tumačenja i primjene Stečajnog zakona je onaj koji je dosad zastupala pravna doktrina i sudska praksa, a to je da će u razdiobi stečajne mase biti prvenstveno namireni troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase.

VII. Iz navedenih razloga, vjerovnik stečajne mase predlaže da drugostupanjski sud povodom ove žalbe donese odluku i preinači pobijano rješenje na način da sukladno Stečajnom zakonu odredi namirenje troškova i obveza stečajne mase sukladno izvješću – obračunu troškova stečajnog upravitelja od 16.03.2020. uz dopunu na ročištu 17.09.2020. iz jamčevine za unovčene nekretnine (u odnosu na vjerovnika stečajne mase Madirazza & partneri u ukupnom iznosu od 679.119,56 kn), a podredno da ukine prvostupanjsko rješenje i predmet vrati na odlučivanje stečajnom sudu uz odgovarajuću uputu, a stečajnom dužniku naloži snošenje troška ove žalbe.

Vjerovnik stečajne mase
MADIRAZZA & PARTNERI,
odvjetničko društvo d.o.o.